



## בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1006-08 קמפל ברנרד נ' נמדר אורון ואח'

העסקה בוצעה עם ברנרד קמפל, ובשום שלב של העסקה לא הוזכרה חברת GOLDEN KEY (למעט קבלה אחת ע"ס \$ 58,000, שיצאה על שם חברה זו - 3/3).

אורון ומתי מעולם לא טענו כי העסקה בוצעה עם GOLDEN KEY או כי חשבו שהעסקה/השותפות הייתה עם חברה זו.

"חשבונית מס קבלה מס' 10025" על סך \$ 324,720, שהוצאה על-ידי מתי, והמבטאת את התשלום הראשון בעסקה הנדונה, הינה על שמו של ברנרד.

על "אישור הקנייה 0402" המבטא את העסקה עצמה, כתוב, "ברנרד קמפל" ואין כל אזכור של GOLDEN KEY.

ללמדך, שהעסקה בוצעה עם ברנרד קמפל, ולא עם GOLDEN KEY.

אמנם על "אישור הקנייה 0405" אמנם מופיעים זה לצד זה "ברנרד" ו"גולדן קי", אולם אין בכך כדי להביא למסקנה שונה.

בעדותו בבית המשפט, הסביר ברנרד מי היא חברת GOLDEN KEY (1/3).

- ש. ראיתי שציינת בפתק נספח ג2, 1 לתצהירה שהפתק השני כתוב עליו ברנרד גולדן קי.
- ת. זה שם החברה שלי, אני בעל המניות היחיד בחברה.
- ש. מפנה לתדפיס רשם החברות של החברה האם הוא משקף נכון את המצב.
- ת. אני מניח שכן - 1/3.
- ש. בעלי המניות בחברה הם כפי שרשום וגם החברה גולדן קי היא בבעלותך.
- ת. כן.
- ש. הפתק השני חתום על ידי אורון לטובת החברה ע"ס \$ 119,273.
- ת. זה היינו הך. כתוב כאן ברנרד וגולדן קי ושניהם זה אני. (עמ' 9).

כך ראה זאת גם אורון, כדבריו:

"ברנרד קמפל וגולדן קי הם אותו דבר" (עמ' 14).



## בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1006-08 קמפל ברנרד נ' נמדר אורון ואח'

- יתכן גם כי שמה של "גולדן קיי" הופיע על "אישור קנייה 0405", היות והוא הכיל שני חיובים:
- \$ 58,000 אשר שולמו בהעברה ישירה לנמיביה, וניתנה עליה קבלה על ידי "גולדן קיי"
  - חיוב נוסף בסך \$ 61,273 - חוב של סבן לברנרד, אותו הסכים לשלם אורון לברנרד, בתמורה להסכמתו לצאת מן העסקה ולהעביר את הבעלות ביהלום לאורון ומתי.
- מכאן, המסקנה המתבקשת הינה, כי החיוב שב"אישור הקנייה 0405" הינו כלפי ברנרד, ולכל היותר כלפי "ברנרד" ו-"גולדן קיי", לכל אחד בנפרד.
- 2.11 נוכח כל האמור, ועל פי אישורי הקניה 0402 ו- 0405, החוב של הנתבעים אורון ומתי לתובע ברנרד קמפל, הינו \$ 443,993.

דא עקא, שבמהלך הדיון הציג אורון את "חשבונית מס קבלה 1950" של חברת GOLDEN KEY על סך \$ 58,000, אשר ניתנה למתי ביום 15/6/03.

בעדותו בבית המשפט אמר אורון:

**"אני מציג סכום של \$ 58,000 שגולדן קיי קיבל את הכסף בעקבות חשבונית שהציג לאבי" (עמ' 14).**

הסכום של \$ 58,000 זהה לסכום אותו העביר ברנרד ישירות לנמיביה (נ/4). אין אני יכול לשלול את הקשר ביניהם, הגם שהעברה בוצעה ביום 19/6/2003 וחשבונית המס היא מיום 15/6/2003, קרי, קודמת למועד העברת הכספים לנמיביה.

"אישור הקנייה 0405", אשר בו כלול הסכום \$ 58,000, תומך מסקנה זו; וכי בעת שניתן האישור, לא היה אורון ער לכך שסכום זה הוחזר לברנרד.

אורון ומתי לא נשאלו שאלות בנושא זה, ובדברי הסיכום של התובע/ברנרד אין התייחסות, השוללת את הנטען.

בנסיבות אלו, יש להפחית את החוב לתשלום ולהעמידו על סך: **\$ 385,993**.  
 (\$ 443,993 - \$ 58,000 = \$ 385,993)



## בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1006-08 קמפל ברנרד נ' נמדר אורון ואח'

2.12 מחלוקת בין הצדדים, איזו ריבית ישא סכום החוב.

בכתב התביעה התבקשה ריבית מצטברת בשיעור של 1.5% לחודש מיום הגשת התביעה.

לא הובאה בפני כל ראייה כי ריבית זו הייתה מוסכמת על הצדדים. נהפוך הוא; בעדותו נשאל והשיב ברנרד:

- ש" ככתב בסעיף 19 לתצהירך לגבי הריבית - האם הוסכם בינך לאורון  
האחוז הזה.  
ת. זה לא הוסכם.  
ש. מדוע כתבת כמוסכם.  
ת. לא דיברנו על הריבית כאשר קיבלתי את הפתקים.  
ש. לא הוסכם השיעור הזה.  
ת. כתוב כמוסכם, כנהוג ומקובל בענף היהלומים כלומר כפי שמוסכם  
בענף היהלומים. אני לא הסכמתי עם אורון על שום דבר".  
(עמ' 9, 10).

ללמדך, כי לא הייתה הסכמה על שיעור הריבית לתשלום החוב.

בחקירתו החוזרת נשאל והשיב מר ברנרד:

- ש" נשאלת לגבי הריבית אמרת שכך נהוג - מה נהוג בבורסה.  
ת. על פדיון שיק מוקדם מורידים אחוז מסויים ואז היה 1.5% לחודש,  
אם אנשים לווים מהבורסה וזה מאוד נהוג הריבית היא 1.5%  
לחודש נתון למו"מ. מתי ואורון נתנו לי פתק ל 120 יום וכאשר לא  
שילמו את החוב שלהם הסכום הפך להלוואה אני לא אמור לממן  
את משפחת נמדר" (עמ' 12).

בעניינינו, אין המדובר בהלוואה; והתובע/ברנרד אינו זכאי לריבית הנטענת על ידו, מה גם שלא הוכח שזו הריבית שהיתה נהוגה באותה עת, בין חברי בורסת היהלומים.



## בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1006-08 קמפל ברנרד נ' נמדר אורון ואח'

מכאן, ובהתחשב שהעסקאות היו עסקאות דולריות, כך גם התשלומים שבוצעו, אפסוק לתובע את סכום החוב הדולרי - \$ 385,993 - אותו הוא היה זכאי לקבל ביום 4/8/2004 (על פי ההתחייבות שניתנה לו באישורי הקנייה), כשהחל ממועד זה תחול/ תתווסף על סכום זה, ריבית על פי סעיף 4 לחוק פסיקת ריבית והצמדה, תשכ"א - 1961 (להלן: "חוק פסיקת ריבית").

4.4 (א) הריבית לפי סעיפים 2 ו-3 וכן הריבית הנפסקת על סכום שיש לשלמו במטבע חוץ או במטבע ישראלי כשהוא צמוד למטבע חוץ, יהיו בשיעורים ובדרך חישוב שקבע שר האוצר, בהתייעצות עם שר המשפטים ועם נגיד בנק ישראל ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אלא אם כן קבעה הרשות השיפוטית שיעור נמוך יותר.

(ב) נפסקה ריבית בשיעור הקבוע לפי סעיף קטן (א) ולאחר מכן שונה שיעור זה, יחול כל שיעור חדש, מיום השינוי, על הסכום שטרם שולם.

ובהתאם לסעיף 4 לתקנות פסיקת ריבית והצמדה (קביעת שיעור הריבית ודרך חישובה), התשס"ג - 2003 (להלן: "תקנות פסיקת ריבית"):

4.4 שיעור ריבית במטבע חוץ

שיעור הריבית לפי סעיף 4 לחוק, לעניין ריבית הנפסקת על סכום שיש לשלמו במטבע חוץ או במטבע ישראלי הצמוד למטבע חוץ, יהיה, לכל רבעון, בשיעור ריבית הליבור, בתוספת נקודת אחוז.





## בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1006-08 קמפל ברנרד נ' נמדר אורון ואח'

3. סוף דבר:

ממכלול העובדות, הראיות, והנסיבות מפורטות לעיל, בהצטרותם יחד, עולה מסקנה ברורה:

מתי ואורון נמדר בצוותא חדא היו מעורבים, קשורים ושותפים לעסקאות שבוצעו ביהלום, לרבות העסקה שבוצעה עם ברנרד קמפל. אמנם אורון היה יותר פעיל בעסקה זו, אך גם למתי היה חלק פעיל בעסקה; והוא זה שגם קיבל ומחזיק בידיו את התמורה שהתקבלה ממכירת היהלום. גם כאשר בוצעה פעילות על-ידי אחד מהם, הייתה זו פעילות בשם ועבור שניהם.

החייבים של מתי ואורון נמדר לברנרד קמפל הם ביחד ולחוד.

מעדיף אני את גרסתם של ברנרד קמפל ו- רפאל שחיבר, הנתמכת בעדויות וראיות נוספות, על פני עדויותיהם הבלתי מהימנות של אורון ומתי, שאפינה גם את התנהגותם לאורך כל הדרך, לרבות בהליכים שהתנהלו בבית המשפט.

אני מחייב את הנתבעים אורון ומתי נמדר, ביחד ולחוד, לשלם לתובע ברנרד קמפל את הסך של 385,993 דולר (ארה"ב) כשסכום זה נושא תוספת של ריבית בהתאם לסעיף 4 ל"חוק פסיקת ריבית", וסעיף 4 ל"תקנות פסיקת ריבית", החל מיום 4/8/2004 ועד התשלום בפועל.

כמו כן, ובנוסף, אני מחייב את הנתבעים ביחד ולחוד, לשלם לתובע את הוצאותיו לרבות שכ"ט עו"ד בסך של 100,000 ₪.

בנוסף, יישאו הנתבעים, ביחד ולחוד, באגרת בית המשפט; וישיבו לתובע את הסכום אותו הוא שילם עבור אגרה זו, בתוספת הצמדה מלאה למדד המחירים לצרכן וריבית חוקית על פי "חוק פסיקת ריבית" ממועד תשלום האגרה ועד יום ההחזר בפועל.

ניתן היום, ד' כסלו תשע"א, 10 בנובמבר 2010, בהעדר הצדדים.

המזכירות תשלח העתק מפקס הדין לב"כ הצדדים.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב  
24 כנסי בלאשד  
שהעתיק זה נכון ומתאים למקור  
10/11/10  
23  
מזכיר

יהודה פרגו, שופט בכיר

